

Sygn. akt I CSK 204/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa E. C.-M.
przeciwko C. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 kwietnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 września 2020 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zagwarantował, że skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie realizować funkcje publicznoprawne. Nie w każdej bowiem sprawie, w której prawomocne orzeczenie, zostało wydane w warunkach błędu w subsumpcji, czy też wyniku wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. W przeciwnym, bowiem, razie Sąd Najwyższy stałby się,

wbrew obowiązującym przepisom, sądem trzeciej instancji, a nie jest, przecież, jego zadaniem dokonywanie korekty ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy też wykładni prawa, w każdej indywidualnej sprawie.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej C. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 września 2020 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżąca wskazała na przesłankę z art. 398⁹ §1 pkt. 4 k.p.c. W jej ocenie zaprezentowana Sądowi Najwyższemu skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona, gdyż „zaskarżony wyrok aprobeuje nieuczciwe praktyki powódki w obrocie gospodarczym, udziela ochrony dóbr osobistych, które przez publikację prawdziwych faktów nie mogły być naruszone. Ponadto zaskarżony wyrok udziela ochrony dóbr osobistych osobie niezachowującej reguły „czystych rąk” naruszającej dobra osobiste drugiej osoby w stopniu znacznie wyższym”.

Skarżąca na okoliczność wykazania przesłanki oczywistej zasadności zaprezentowała lakoniczny wywód prawny, którym wytknęła Sądowi Apelacyjnemu w [...], że w przedmiotowej sprawie wyrok tego Sądu „w sposób oczywisty i kwalifikowany narusza prawo i nie powinien się ostać”. Tytułem dowiedzenia tego stwierdzenia podniosła, że „nieprawdziwe i pejoratywne wiadomości o agencji oraz kierownictwie agencji A.[...] nawet jeżeli nie były czynami nieuczciwej konkurencji to naruszają dobra osobiste pozwanej w stopniu znacznym. Takie postępowanie powódki istotnie narusza dobra osobiste pozwanej i godzi w dobre obyczaje w obrocie gospodarczym oraz zasady uczciwej konkurencji”.

Mając powyższe na względzie w pierwszej kolejności należy wskazać, że przesłanka oczywiście uzasadnionej skargi kasacyjnej jest związana przede wszystkim z interesem prywatnym skarżącego. Przesłanka z art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. wchodzi w rachubę wówczas, kiedy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo w sytuacji, kiedy podniesione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zarzuty oczywiście uzasadniają zasadność wniesionego środka zaskarżenia. Oczywiście jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane

uchybień muszą zatem mieć kwalifikowany charakter i być dostrzegalne w sposób niewątpliwy. Nadto, zważywszy na konstrukcję skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, nie są dopuszczalne zarzuty dotyczące oceny dowodów, przy czym Sąd Najwyższy związany jest również ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji zaprezentowany w skardze kasacyjnej wywód prawny, na okoliczność wykazania przesłanki oczywistej zasadności, nie może sprowadzać się do polemiki z ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi przed sądem II instancji. Niedopuszczalne jest formułowanie argumentów na rzecz oczywistego uzasadnienia skargi kasacyjnej przez wyrażenie dezaprobaty dla ocen mających charakter ustaleń w konkretnym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sformułowane przez skarżącego wbrew zakazowi konfrontowania przez Sąd Najwyższy oceny dowodów oraz związania ustalonymi w sprawie faktami nie prowadzi zatem do wniosku o oczywistej zasadności skargi. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej może wynikać tylko z oczywistych błędów sądu, spowodowanych rażącym naruszeniem zasad wykładni lub stosowania prawa, poprzez w szczególności: zastosowanie nieistniejącego przepisu, niezastosowanie przepisu istniejącego, oczywisty błąd w subsumpcji, czy też wydanie niewykonanego orzeczenia. W przedmiotowej sprawie skarżąca nie wykazała, natomiast, że objęte jej skargą kasacyjną orzeczenie Sądu Apelacyjnego w [...] jest sprzeczne z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć, czy to odnośnie do reguł wykładni, czy też błędów w subsumpcji, poprzestając jedynie na wysoce subiektywnych lakonicznych wywodach.

Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. została przez skarżącą w sposób właściwy dowiedziona. Sąd Najwyższy nie dopatrył się również okoliczności, które determinowałyby nieważność postępowania, którą to przesłankę Sąd ten bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

a.s.